

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **L., s.r.o.**, *právne zastúpený: B. L., s.r.o.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 4. novembra 2009 č. I/225/13561-120272/2009/990705-r, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22.júna 2010, č. k. 1S/86/2009-86, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 22.júna 2010, č. k. 1S/86/2009-86 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 22.júna 2010, č. k. 1S/86/2009-86 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo 4. novembra 2009 č. I/225/13561-120272/2009/990705-r, ktorým

žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“) potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu v Poprade č. 717/230/46173/09/Neuv z 27. júla 2009, ktorým mu bol vyrubený rozdiel dane z príjmu právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2005 v sume 92 275,74 EUR, nakoľko žalobca do daňových výdavkov (nákladov) v roku 2005 zahrnul výdavky (náklady), ktorých vynaloženie na daňové účely nevedel v daňovom konaní dostatočne preukázať. Po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného dospel krajský súd k záveru, že toto je v súlade so zákonom.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že z podkladov pripojených v administratívnom spise žalovaného krajský súd zistil, že správca dane vykonal u žalobcu za rok 2005 daňovú kontrolu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2005 o výsledku ktorej vyhotovil protokol zo dňa 9. júla 2009 č. 717/320/43597/2009/Rej, ktorý bol daňovému subjektu doručený, prerokovaný a podpísaný 13. júla 2009.

Z protokolu o výsledku zistenia z daňovej kontroly vyplynulo, že daňový subjekt k podanom daňovom priznaní k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2005 vykázal základ dane 966 203,- Sk, t.j. o 14 631 046,- Sk menej ako základ dane zistený kontrolou, teda 15 597 249,- Sk, keď zaúčtoval do nákladov roku 2005 dodávateľské faktúry od dodávateľov: V., s.r.o. (celková suma 4 439 700,- Sk bez dane z pridanej hodnoty za marketingové služby); A. A. I. – S., s.r.o. (celková suma 6 632 210,- Sk bez dane z pridanej hodnoty za výrobu reklamných brožúr, za výrobu reklamného katalógu, za výrobu a rozvoz letákov, za dodávku a montáž požiarnych dverí N., za osadenie a murovanie dverí, energokanálov, protipožiarny náter a protipožiarno utesnenie, za montáž pohybových snímačov, za práce-montáž a rozmiestnenie PHP nástrojov, PHP P6, zemné práce demontáž, montáž hydrantov); M. – S. s r.o. (celková suma 2 125 000,-

Sk bez dane z pridanej hodnoty za osadenie a murovanie dverí, energokanálov, protipožiarny náter a protipožiarnie utesnenie) a S., s.r.o. (celková suma 1 263 158,40 Sk bez DPH za marketingové služby a hasiace prístroje).

Krajský súd poukázal na to, že z § 2 písm. i), zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov (ďalej len „zákon o DP“) vyplýva, že ako daňový výdavok (náklad) pre zistenie základu dane možno uznať len výdavok (náklad) vynaložený na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov (teda podmienka vecnosti) daňovníkom riadne a hodnoverne preukázaný, čiže podmienka preukázateľnosti a zaúčtovaný v účtovníctve alebo evidovaný v evidencii daňovníka. Podľa tohto ustanovenia musia byť splnené všetky podmienky súčasne a v prípade, že čo i len jedna podmienka nie je splnená, výdavok nie je možné uznať za daňový výdavok.

V prípade faktúr vystavených spoločnosťou V., s r. o. krajský súd poukázal na to, že obchodné transakcie žalobcu s touto firmou potvrdil svedok M. M., ktorý bol v rozhodnom období konateľom nielen tejto spoločnosti, ale aj spoločností M. S., s.r.o. a A. A. s.r.o., svedeckou výpoveďou vo forme notárskej zápisnice, ktorej obsahom bolo vyhlásenie, že vyššie uvedené spoločnosti obchodovali so spoločnosťou L. s.r.o. a zabezpečovali určité služby a dodávali určitý druh tovaru, ktoré však bližšie neurčil. Na druhej strane z vyjadrenia M. M., konateľa spol. V. s.r.o. od 21. septembra 2005, vykonaného v ÚVTOS v Banskej Bystrici Kráľovej, vyplýva, že od M. M. ani od nikoho iného žiadne účtovné a daňové doklady spoločnosti V., s.r.o. neprevzal a všetko čo ohľadne spoločnosti V., s.r.o. mal zostalo u pána S., ktorý po vzatí M. M. do väzby zomrel. Na otázku či spoločnosť V., s.r.o. obchodovala v roku 2005 so spoločnosťou L., s.r.o. odpovedal, že do funkcie konateľa spoločnosti V., s.r.o. ho navrhol kamarát, ktorého meno si nepamätá, za jeho pôsobenia ako konateľa spoločnosť nevyvíjala žiadne podnikateľské aktivity, nikoho nekontaktovala za účelom obchodovania a na ďalšiu otázku či vystavila spoločnosť V., s.r.o. pre spoločnosť L., s.r.o. faktúry za dodávku tovarov a služieb v roku 2005 uviedol, že pripúšťa, že podpisoval nejaké faktúry a je možné, že to bolo

aj pre spoločnosť L., s.r.o. nerozumie tomu ani si nepamätá, doniesol mu to vždy kamarát. On to podpísal a odovzdal zasa jemu. Žiadnu finančnú ani iné odmenu za tieto služby neobdržal, niekto platil za neho ubytovanie u p. S. a nevie kto.

Taktiež daňovou kontrolou bolo zistené, že súčasťou predložených faktúr od tohto dodávateľa nie sú žiadne prílohy, ktoré by preukazovali skutočné vykonanie marketingových služieb v uvedenej sume. Pri každej z týchto faktúr boli priložené iba súpisy vykonaných prác V., s.r.o., pričom súpisy prác pri jednotlivých faktúrach sú identické, odlišujú sa iba dátumom vystavenia, ktorý je totožný s dátumom vystavenia tej ktorej dodávateľskej faktúry, podľa ktorých mala spoločnosť V., s.r.o. vykonať pre spoločnosť L., s.r.o. činnosti, ako oslovovanie potenciálnych zákazníkov, osobné stretnutia s potenciálnymi zákazníkmi, doručovanie reklamných materiálov potenciálnym zákazníkom a spracovanie a predloženie cenových ponúk s uvedením miest Slovenska, v ktorých mal výkon prác prebiehať. Žalobca na výzvu správcu dane nepredložil žiadne dôkazy ktoré by preukazovali, že spoločnosť V., s.r.o. vykonala v roku 2005 pre spoločnosť L., s.r.o. marketingové služby v zmysle dodávateľských faktúr a ich príloh, nepredložil dokumenty preukazujúce reálne vykonanie marketingových služieb touto spoločnosťou a nepredložil žiadne cenové ponuky vypracované spoločnosťou V., s.r.o. v roku 2005, rovnako nepredložil doklady o obstaraní predmetných reklamných materiálov spoločnosťou L. s.r.o., ako vzory reklamných materiálov predložil reklamné materiály z roku 2006, resp. reklamné materiály, u ktorých sa nedal identifikovať rok výroby a ktoré daňový subjekt uviedol aj ako reklamné materiály, ktoré pre spoločnosť L. s.r.o. v roku 2005 zabezpečila spoločnosť S., s.r.o. Súčasne Mgr. L. vo svojom písomnom vyjadrení k opakovanej výzve správcu dane okrem iného uviedol, že pre spoločnosť V., s.r.o. žiadne reklamné materiály neplatili a tieto si zabezpečoval p. M., teda konateľ spoločnosti V., s.r.o. vo vlastnej réžii, avšak podľa jednotlivých súpisov vykonaných prác, ktoré sú súčasťou uvedených faktúr za marketingové služby, spoločnosť V., s.r.o. mala vykonať iba doručovanie reklamných materiálov k potenciálnym zákazníkom avšak ani jeden zo súpisov vykonaných prác neobsahuje dodávku

reklamných materiálov. Aj tieto protichodné skutočnosti sú podľa názoru krajského súdu nepriamym dôkazom, že spoločnosť V., s.r.o. reálne nevykonala v roku 2005 marketingové služby pre spoločnosť L., s.r.o. podľa vyššie uvedených dodávateľských faktúr, ktoré sami o sebe ešte nepreukazujú, že došlo k uskutočneniu predmetných služieb spoločnosťou V. s.r.o. a že došlo k naplneniu uzavretej zmluvy.

Vo vzťahu k spoločnosti A. A., s. r. o. krajský súd z administratívneho spisu zistil, že pokiaľ išlo o výrobu reklamných brožúr „L. servis požiarnej a záchranárskej techniky“, reklamného katalógu „L.“ a rozvoz letákov „Tlakové skúšky požiarnych hadíc“ v celkovej sume 2 100 000,- Sk bez DPH, súčasťou predložených faktúr nie sú žiadne prílohy, ktoré by preukazovali skutočnú výrobu, prípadne rozvoz reklamných brožúr, katalógov a letákov. Prílohou každej z predložených dodávateľských faktúr boli objednávky, všetky zo dňa 1. októbra 2005 (pričom faktúry sú z 18., 21. a 25. októbra 2005), ktorými si spoločnosť objednala u spoločnosti A. A., s. r. o. na základe priložených cenových ponúk výrobu jednotlivých reklamných brožúr, katalógov a letákov. Ani pri jednej z dodávateľských faktúr sa však žiadna cenová ponuka nenachádzala. Súčasťou predmetných faktúr boli súpisy dodaného tovaru, podľa ktorých mala spoločnosť A. A., s. r. o. dodať pre spoločnosť L. s. r. o. reklamné brožúry a reklamné katalógy a dodať a zabezpečiť rozvoz letákov. Krajský súd poukázal na to, že žalobca ani na opakovanú výzvu nepredložil dôkazy, ktoré by preukazovali, že táto obchodná spoločnosť dodala v roku 2005 pre žalobcu 25 000 kusov letákov, daňový subjekt nepredložil a žiadnym iným spôsobom nepreukázal skutočné dodanie a rozvoz týchto letákov spoločnosťou A. A., s. r. o., v roku 2005. Taktiež žalobca nepreukázal, že A. A., s.r.o., mu dodala v roku 2005 reklamný katalóg „L.“ v počte 9 000 kusov, lebo vzorku nepredložil a ani iným spôsobom nepreukázal dodanie tohto tovaru. Konateľ žalobcu v písomnom vyjadrení k výzve správcu dane uviedol, že letáky boli distribuované na pobočky internou poštou spoločnosti L., s.r.o., a týmto vlastne potvrdil, že spoločnosť A. A., s.r.o., nevykonala odplatný rozvoz letákov tak, ako to deklarovala na predmetnej faktúre.

Žalobca ako dôkazy o uskutočnenom plnení predložil správcovi dane vzorku reklamnej brožúry „L. servis požiarnej a záchranárskej techniky“ z roku 1997 s písomným vyjadrením, že materiál z roku 2005 sa minul, vzorku reklamného katalógu „L.“, ktorý neobsahoval žiadne údaje o tom, kým a kedy bol vytlačený, avšak na druhej strane tohto reklamného katalógu je uvedený vývoj obratu spoločnosti L., s. r. o., v miliónoch Sk za rok 1990 – 2005, čo svedčí o tom, že tento reklamný katalóg nemohol byť vyrobený v roku 2005, pretože obsahuje ekonomické údaje spoločnosti aj za rok 2005, teda za obdobie za ktoré mohla mať spoločnosť údaje až v roku 2006 a vzorku letáku „Tlakové skúšky požiarnych hadíc“, na ktorom je uvedených iba 15 pobočiek spoločnosti L., s.r.o., z čoho vyplýva, že nemôže byť z dodávky z roku 2005, pretože v roku 2005 mala spoločnosť 20 pobočiek.

V súvislosti s dodávateľskými faktúrami od dodávateľa A. A., s.r.o., na dodávku a montáž požiarnych dverí N. v sume 1 188 500,-Sk bez DPH, za osadenie a murovanie dverí v energokanáloch, protipožiarny náter a protipožiarne tesnenie v celkovej sume 3 105 000,- Sk bez DPH, za montáž pohybových snímačov podľa kalkulačného listu v sume 243 000,- Sk bez DPH, pričom kalkulačný list sa v prílohe tejto dodávateľskej faktúry nenachádzal, za práce, montáž a rozmiestnenie PHP prístrojov, PHP P6 – práškový PHP C02 5 kg v sume 70 200,- Sk bez DPH, za zemné práce, demontáž a montáž hydrantov v celkovej sume 24 710,- Sk bez DPH, kde žalobca v odvolaní uviedol, že vykonanie prác bolo kontrolované p. M. L., hlavnou kontrolórkou, Ing. B., riaditeľom L. K., a pánom M., ktorí neboli správcami dane k veci vypočutí, žalovaný zdôraznil, že túto požiadavku vzniesol žalobca až v odvolaní a ak by chcel účinne použiť výpovede týchto osôb ako dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, mal tak urobiť podľa § 15 ods. 5 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov v lehote upravenej v § 15 ods. 10 druhá veta.

V súvislosti s ďalšou realizáciou obchodu medzi žalobcom a spoločnosťou A. A., s.r.o., vo vzťahu k dodávke a montáži požiarnych dverí N. v počte 10 kusov

v celkovej sume 1 188 500,- Sk bez DPH, ktorá sa mala vykonať v spoločnosti U. K., vstupný areál, čo bolo preukazované súpisom vykonaných prác a dodávok z 20. decembra 2005 a dodávateľskou faktúrou zo 14. decembra 2005, krajský súd poukázal na to, že z porovnania súpisov prác predložených spoločnosťou L., s.r.o., so súpismi prác predloženými spoločnosťou USSK bolo jednoznačne preukázané, že nejde o identické súpisy vykonaných prác s dôrazom, že súpisy vykonaných prác, ktoré pri miestnom zisťovaní 4. februára 2009 predložila spoločnosť USSK, sú za spoločnosť L., s.r.o., opatrené pečiatkou a podpisom, zatiaľ čo súpis vykonaných prác predložený spoločnosťou L., s.r.o., k daňovej kontrole nie je opatrený pečiatkou a podpisom odberateľa, existujú rozpory týkajúce sa jednotlivých položiek, množstva a názvov jednotlivých položiek medzi jedným súpisom prác predloženým spoločnosťou L., s.r.o., ktorý nie je podpísaný a opečiatkovaný, a tromi súpismi prác predloženými odberateľom USSK, ktoré sú podpísané a opečiatkované obidvomi zmluvnými stranami. Z uvedeného vyplýva, že špecifikáciu dodávok a vykonaných prác, ktoré sú uvedené v súpisoch predložených USSK odsúhlasili a podpismi potvrdili obidve zmluvné strany, avšak súpis vykonaných prác týkajúci sa dodávky a montáže požiarnych dverí NAB, ktorý predložil k daňovej kontrole žalobca, sa nezhoduje ani s jedným zo súpisov vykonaných prác predložených spoločnosťou USSK, vzájomne sa nezhodujú jednotlivé položky, čo sa týka množstva na porovnávaných súpisoch prác, nezhodujú sa vzájomne ani názvy jednotlivých položiek, konkrétne spoločnosť L., s.r.o. vykazuje v súpise vykonaných prác v poslednom stĺpci položku „požiarne dvere NAB vrátane montáže a označenia“, spoločnosť USSK v tom istom stĺpci vo svojich súpisoch vykazuje položku „požiarne poklopy EW 60 D1 vrátane montáže a označenia“.

Navyše v zápisnici o miestnom zisťovaní zo 4. februára 2009 odborný útvar spoločnosti USSK, ktorý vykonával kontrolu plnenia dohodnutých činností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo, uzatvorenej medzi spoločnosťou USSK ako odberateľom a spoločnosťou L., s.r.o., ako dodávateľom uviedol, že nemá záznam, a ani vedomosť o tom, že by boli dodané dvere typu NAB v počte 10 kusov

spoločnosťou A. A., s.r.o., v rámci uvedenej zmluvy o dielo č. LP239150547. Z uvedeného podľa názoru krajského súdu vyplýva, že nejde o identický súpis, pretože aj Mgr. L. vo svojom vyjadrení uviedol, že nevie, kto vyhotovil súpis vykonaných prác a dodávok z 28. decembra 2005 a taktiež nevie, kto ho za A. A., s.r.o., podpísal, že podpisy sú nečitateľné a že je možné, že je to pán M., konateľ firmy, a teda neuviedol žiadne racionálne odôvodnenie. V súvislosti s odvolacou námietkou, že spoločnosť USSK vyslovene uviedla, že spoločnosť L., s.r.o., pre ňu vykonávala dielo, ktoré bolo aj uskutočnené aj zaplatené, daňové riaditeľstvo uviedlo, že správca dane nepochybnil vykonávanie diela pre spoločnosť USSK spoločnosťou L., s.r.o., ale spochybnil dodanie a montáž požiarnych dverí NAB spoločnosťou A. A., s.r.o., v rámci tohto diela, teda dodanie a montáž na základe predmetnej faktúry. Skutočnosť, že v spoločnosti USSK nie je evidovaný pohyb osôb od spoločnosti A. A., s.r.o., bol odôvodnený tým, že išlo o pracovníkov, ktorí vykonávali práce podľa pokynov L., s.r.o., avšak zo zápisnice o miestnom zisťovaní v spoločnosti USSK vyplýva, že pri preverovaní v rámci tejto spoločnosti bolo zistené, že spoločnosti A. A., s.r.o., neboli vydané žiadne vstupy do areálu spoločnosti USSK v roku 2005 a Mgr. L. nepredložil k daňovej kontrole žiadny zoznam zamestnancov spoločnosti L., s.r.o., resp. iných osôb, ktoré mali v USSK vykonávať práce podľa pokynov žalobcu.

Z uvedeného podľa názoru krajského súdu vyplýva, že ani v tomto prípade neboli predložené dokumenty, ktoré boli podkladom pre vystavenie odberateľských faktúr, lebo neboli predložené súpisy vykonaných prác a dodávok podpísané obidvomi stranami, teda dodávateľom a odberateľom, ku všetkým dodávateľským faktúram, ktorými boli vyfakturované práce spoločnosťou A. A., s.r.o., nebola predložená špecifikácia obsahujúca údaje, kedy, kde a ktoré práce vykonala táto spoločnosť, k jednotlivým fakturovaným položkám neboli priradené konkrétne fakturované položky na odberateľských faktúrach a žiadnym iným spôsobom žalobca nepreukázal skutočné vykonanie prác a dodávok vyfakturovaných spoločnosťou A. A., s.r.o., v roku 2005 na základe predložených dodávateľských faktúr. Rovnaké

závery platia aj vo vzťahu k nepreukázateľnosti dodávateľskej faktúry od spoločnosti A. A., s.r.o., a to za montáž pohybových snímačov v sume 243 800,- Sk bez DPH z 20. decembra 2005, dodávateľskej faktúry za práce, montáž a rozmiestnenie PHP prístrojov PHP P6 – práškový PHP C02 5 kg v sume 70 200,- Sk bez DPH zo dňa 5.decembra 2005, a za zemné práce, demontáž a montáž hydrantov v celkovej sume 24 710,- Sk z 2. decembra 2005 bez DPH.

Vo vzťahu k spoločnosti M. – S. s. r. o., ktorá mala pre žalobcu vykonať osadenie a murovanie dverí v energokanáloch, protipožiarny náter a protipožiarné utesnenie v celkovej sume 2 125 000,-Sk bez DPH na základe faktúr zo 4., 11. a 24. novembra 2005, aj v tomto prípade žalobca nepredložil dokumenty, ktoré boli podkladom pre vystavenie odberateľských faktúr, neboli predložené súpisy vykonaných prác a dodávok podpísané obidvomi stranami (dodávateľom a odberateľom) k všetkým dodávateľským faktúram, ktorými boli vyfakturované práce spoločnosťou M. – Slovakia, s.r.o., nebola predložená podrobná špecifikácia obsahujúca údaje, kedy, kde a ktoré práce vykonala táto spoločnosť. K jednotlivým fakturovaným položkám neboli priradené konkrétne fakturované položky na odberateľských faktúrach a žiadnym iným spôsobom nebolo preukázané skutočné vykonanie prác a dodávok vyfakturovaných spoločnosťou M. – S., s.r.o., v roku 2005 vo vzťahu k predmetným dodávateľským faktúram. Pokiaľ ide o zhodné potvrdenie obidvoch zmluvných strán, že k realizácii diela za zmluvne dohodnutých podmienok došlo, o čom majú svedčiť preberacie protokoly, krajský súd poukázal na to, že ku kontrole ani v odvolacom konaní neboli predložené žiadne preberacie protokoly. K dodávateľským faktúram od spoločnosti M. – S., s.r.o. žalobca priradil odberateľské faktúry, ktoré mali preukázať, že práce vykonané dodávateľom M.-S., s.r.o., boli vyfakturované odberateľom a v odberateľských faktúrach sa L., s.r.o., odvoláva na súpisy vykonaných prác a dodávok, avšak pri žiadnej z odberateľských faktúr nebol priložený súpis vykonaných prác a dodávok. Pri dodávateľských faktúrach boli priložené súpisy prác a materiálu, avšak ani tieto neobsahujú, kde, kedy a ktoré konkrétne práce dodávateľ spoločnosť M.-S., s.r.o., vykonala.

Krajský súd poukázal na to, že porovnaním súpisov prác a materiálu, ktoré boli priložené k jednotlivým dodávateľským faktúram, s predmetom fakturácie uvedeným na odberateľských faktúrach priradených k týmto dodávateľským faktúram správca dane mal zistené, že tieto vzájomne nekorešponujú. Súpisy prác a materiálu, ktoré boli priložené pri dodávateľských faktúrach, neobsahovali položky, ktoré daňový subjekt uviedol v odberateľských faktúrach a odberateľské faktúry neobsahovali položky a množstvá uvádzané v súpisoch prác a materiálu, čo znamená, že predmet dodávateľských faktúr nie je zhodný s predmetom odberateľských faktúr.

Vo vzťahu k dodávateľskej faktúre od spoločností S., s.r.o., za marketingové služby v celkovej sume 790 000,- Sk zo 14. januára 2005 (objednávka z 1. januára 2005) a dvoch dodávateľských faktúr za hasiace prístroje v celkovej sume 473 158,40 Sk z 11. januára 2005 a 27. januára 2005 všetky sumy bez dane z pridanej hodnoty krajský súd zdôraznil, že súčasťou dodávateľskej faktúry za marketingové služby neboli žiadne prílohy, ktoré by preukazovali skutočné vykonanie týchto služieb a prílohou dodávateľskej faktúry bola objednávka na rok 2005 z 1. januára 2005 a súpis vykonaných prác S., s.r.o., podľa ktorého táto spoločnosť mala vykonať pre žalobcu činnosti, a to oslovovanie potenciálnych zákazníkov, osobné stretnutia s potenciálnymi zákazníkmi, doručovanie reklamných materiálov potenciálnym zákazníkom a spracovanie a predloženie cenových ponúk s uvedením miest Slovenska, v ktorých mal výkon prác prebiehať. Žalobca 6. októbra 2008 predložil správcovi dane cenové ponuky a cenníky a reklamné materiály, avšak predložené cenové ponuky a cenníky boli z rokov 2006 a 2008, neboli vypracované spoločnosťou S., s.r.o., ale o vlastné cenové ponuky a materiály žalobcu, nakoľko je nepochybné, že ide o materiál z roku 2006 a ani ďalšie predložené reklamné materiály nepreukazujú, že boli zabezpečené spoločnosťou S., s. r. o. v roku 2005, lebo nie je na nich uvedený ani rok, príp. iné špecifické znaky.

Súčasne tie isté reklamné materiály daňový subjekt uviedol aj ako reklamné materiály, ktoré pre spoločnosť L., s.r.o., v roku 2005 mala zabezpečiť spoločnosť V., s.r.o.. Z uvedeného vyplýva, že ani v tomto prípade žalobca nepredložil žiadne dokumenty preukazujúce reálne vykonanie marketingových služieb dodávateľom S., s.r.o.

V súvislosti s dodávateľskými faktúrami vo vzťahu k hasiacim prístrojom žalobca uviedol, že spoločnosť S., s.r.o. dodávala tovar do areálu G. L., s.r.o., konkrétne prichádzal pán Š., konateľ spoločnosti S., s. r. o., ktorý ihneď dostával za dovezený tovar peniaze, pričom materiál preberal Mgr. J. L., generálny riaditeľ a riaditeľ pobočky B., p. L., spolumajiteľka a hlavná kontrolórka a Ing. M. M., ekonomický a marketingový riaditeľ L., s.r.o. Vzhľadom k tomu, že k jednotlivým dodávateľským faktúram za hasiace prístroje neboli priložené dodacie listy, ktoré by preukazovali dodanie hasiacich prístrojov a ich prevzatie uvedenými osobami, bolo potrebné vypočuť konateľa spol. S., s.r.o., F. Š., ktorý v písomnej výpovedi uviedol, že nemá žiadnu vedomosť o spolupráci medzi týmito dvoma spoločnosťami a formou dožiadania zo dňa 12. januára 2009 bol vypočutý ako svedok. Svedecká výpoveď bola napísaná v Ústave na výkon väzby, kde F. Š. na otázky, či podpísal faktúry vystavené spoločnosťou S., s.r.o., v roku 2005 pre spoločnosť L., s.r.o., či spoločnosť S., s.r.o. vykonala pre spoločnosť L., s.r.o., marketingové služby vyfakturované predmetnou faktúrou, či osobne podpísal príjmové pokladničné doklady PPD z 13. januára 2005 na sumu 318 870,50 Sk za úhradu faktúry č. 20051101, P. zo 16. januára 2005 na sumu 940 100,- Sk za úhradu faktúry č. 20055141, P. z 29. januára 2005 na sumu 244 180,- Sk za úhradu faktúry č. 20052701, či osobne prevzal tieto peniaze v hotovosti od spoločnosti L., s.r.o., či pozná Ing. M. M., ekonomického marketingového riaditeľa GR L., s.r.o., a s kým zo spoločnosti L., s.r.o., spolupracoval pri zabezpečení a realizácii uvedených obchodných prípadov odpovedal, že tieto faktúry vystavil Ing. R. H. a J. H. a podpísal ich on osobne pod nátlakom, vyhrážali sa mu a bál sa, že ho zbijú. Súpis vykonaných prác vystavili H. a H. a podpis na súpise prác nie je jeho. Na

ďalšie otázky tento svedok uviedol, že nevie sa vôbec vyjadriť k činnosti spoločnosti S., s.r.o., vzhľadom na to, že len podpisoval niektoré doklady. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či spoločnosti L., s.r.o., boli dodané hasiace prístroje a poskytnuté marketingové služby v zmysle predmetných faktúr. Činnosť spoločnosti S., s.r.o., podľa jeho vyjadrení zabezpečovali H. a H. a predmetné príjmové pokladničné doklady nevystavil, boli mu predložené H. a H. k podpísaniu. Peniaze osobne neprezval ani nebol prítomný pri ich odovzdávaní. Nevie kto ich prezval, Ing. M. M. nepozná a nepozná ani spoločnosť L., s.r.o., nikdy nespolupracoval pri zabezpečovaní a realizácii obchodných prípadov podľa týchto faktúr.

Pokiaľ ide o osoby Ing. R. H. a J. H., krajský súd poukázal na to, že z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Žilina vložka č. 1152/L nevyplýva, že by nejakej osobe bola udelená prokúra a taktiež bolo preukázané, že spoločnosť nemala žiadnych zamestnancov, že F. Š. nikdy netvrdil, že vyššie uvedené osoby boli oprávnené na zastupovanie spoločnosti, ale tvrdil, že pripravovali podklady, ktoré on musel pod nátlakom podpisovať.

Ak žalobca tvrdí, že povinnosťou správcu dane bolo jednoznačne preukázať, že k realizácii obchodov medzi žalobcom a uvedenými spoločnosťami nedošlo krajský súd tento názor nezdíeľal, pretože z citovaného ustanovenia § 29 ods. 8 o správe daní jednoznačne vyplýva, že dôkazné bremeno spočíva na daňovom subjekte teda žalobcovi, žalobca bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania aby preukázal vierohodnosť, správnosť a úplnosť záznamov vedených daňovým subjektom a túto povinnosť si nesplnil.

Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku, že neboli vypočutí svedkovia p. L., Ing. B. a M., pretože aj podľa názoru krajského súdu výsluch týchto svedkov by nemohol priniesť nové skutočnosti vzhľadom na vykonané dokazovanie a na vyjadrenia Mgr. L. vo vzťahu k výzvam správcu dane. Nepredloženie žiadaných dôkazov, ktoré žalobca odôvodnil tým, že žiaden právny predpis mu neukladá mať

archivované v roku 2009 reklamné letáky a katalógy z roku 2005 krajský súd vyhodnotil tak, že žalobca má byť predvídavý a rátať s tým, že správcovi dane pri daňovej kontrole bude musieť preukázať vierohodnosť a pravdivosť účtovných dokladov.

Pokiaľ ide o závery správcu dane, s ktorými sa žalovaný stotožnil, krajský súd poukázal na to, že tieto vyplývajú z vykonaného dokazovania, na základe hodnotenia dôkazov s logickým záverom podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní.

Podľa názoru krajského súdu žalobca v žalobe o neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť postupu a rozhodnutí správcu dane a žalovaného vo vzťahu k dani z príjmov žalobcu za rok 2005.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal prostredníctvom právneho zástupcu, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že žalobe vyhovie a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zruší, nakoľko podľa jeho názoru krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v dôsledku čoho rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a pre nedostatočné odôvodnenie je nepreskúmateľný.

Poukázal na to, že prvostupňový súd len konštatoval, že správca dane postupoval zákonne a že žalobca neunesol dôkazné bremeno, že námietka nevypočutia svedkov nie je dôvodná, nakoľko títo by nemohli objasniť ďalšie skutočnosti a napokon že žalobca mal byť predvídavý a archivovať reklamné letáky.

Ďalej tvrdil, že prvostupňový súd nebral do úvahy to, že z predložených faktúr a výpisov z účtov bolo zrejmé, že žalobca riadne zaplatil za služby a tovary dodané mu spoločnosťami V., s.r.o., M. S., s.r.o., A. A., s.r.o., a S., s.r.o., keďže z predložených výpisov z účtov bolo nepochybné, že žalobca týmto spoločnostiam za vykonané dodávky riadne zaplatil a konateľ prvých troch uvedených spoločností M.

M. potvrdil vo svedeckej výpovedi, že v rozhodnom období k realizácii sporných obchodov naozaj došlo.

Tiež poukázal na to, že bolo úlohou žalovaného žalobcovi dokázať, že k realizácii sporných obchodov nedošlo, keď žalovaný tvrdil, že predložené listinné dôkazy nezodpovedajú skutočnostiam v nich deklarovaným, že zo žiadneho ustanovenia obchodného zákonníka nevyplýva obligatórna povinnosť prikladať k zmluve o dielo súpis vykonaných prác, aby bolo možné hovoriť o riadnom vykonaní diela a že žalovaný ani krajský súd neuviedli žiadnu právne relevantnú skutočnosť, ktorá by preukazovala, že k uvedeným obchodom nedošlo.

Taktiež poukázal na to, že v prípade pochybností mal žalovaný postupovať miernejšie, a preto, ak mal pochybnosti pri preukazovaní zdaniteľných plnení, pričom tieto pochybnosti neboli absolútne, nakoľko žalobca predložil rozsiahle listinné a iné dôkazy, mal postupovať miernejšie a dodatočný platobný výmer prvostupňového správneho orgánu mal zrušiť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril listom z 2. septembra 2010, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, pričom poukázal na to, že v odvolaní žalobca uvádza len tie skutočnosti, ktoré už boli predmetom pojednávania pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa krajský súd v napadnutom rozsudku náležite vysporiadal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné

vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený 13. júla 2011 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 2 písm. i) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov, na účely tohto zákona sa rozumie daňovým výdavkom výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložený daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 1 daňovými výdavkami nie sú výdavky (náklady), ktoré nesúvisia so zdaniteľným príjmom, aj keď tieto výdavky (náklady) daňovník účtoval, výdavky (náklady), ktorých vynaloženie na daňové účely nie je dostatočne preukázané.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň.

Podľa ods. 3 správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa ods. 6 pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Podľa ods. 8 právom i povinnosťou všetkých daňových subjektov je úzko spolupracovať so správcou dane v daňovom konaní.

Podľa § 15 ods. 5 písm. c) daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane právo predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, najneskôr v lehote podľa odseku 10 druhej vety,

Podľa ods. 10 druhá a tretia veta, kontrolovaný daňový subjekt je oprávnený písomne sa vyjadriť k protokolu najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa jeho doručenia. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 29 ods. 1 dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie.

Podľa ods. 2 správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa ods. 4 ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa ods. 8 daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

V odvolaní žalobca opakovane namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s argumentmi žalobcu a nevyhodnotil jeho tvrdenia týkajúce sa toho, že žalobca predložil správcovi dane všetky doklady – odberateľské faktúry, príjmové a výdavkové doklady, bankové výpisy z účtov, ktoré majú riadne náležitosti daňových dokladov a tvrdil, že obchody medzi žalobcom a spoločnosťami V., s.r.o., A. A. I. – S., s.r.o., a M. – S., s.r.o., boli uzavreté v zmysle platných právnych predpisov.

Odvolaací súd poukazuje na to, že žalobca opomenul tú skutočnosť, že v daňovom konaní je správca dane povinný brať do úvahy skutočný obsah právneho úkonu, alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Z administratívneho spisu je zrejmé, že správca dane požadoval od žalobcu predloženie dôkazov, ktoré by preukazovali, že daňové výdavky tak, ako boli žalobcom deklarované, boli preukázateľne vynaložené daňovníkom, nakoľko z predložených dokladov táto skutočnosť nevyplývala.

Naopak, z rozsiahleho dokazovania vykonaného správcou dane k jednotlivým obchodným prípadom, ktoré sú podrobne špecifikované vyššie, vyplýva, že napríklad Mgr. L. vo svojom písomnom vyjadrení k opakovanej výzve správcu dane okrem iného uviedol, že pre spoločnosť V., s.r.o., žiadne reklamné materiály neplatili a tieto si zabezpečoval p. M., teda konateľ spoločnosti V., s.r.o., vo vlastnej réžii, avšak podľa jednotlivých súpisov vykonaných prác, ktoré sú súčasťou uvedených faktúr za marketingové služby, spoločnosť V., s.r.o., mala vykonať iba doručovanie reklamných materiálov k potenciálnym zákazníkom avšak ani jeden zo súpisov vykonaných prác neobsahuje dodávku reklamných materiálov.

Taktiež z výpovede M. M., konateľa spol. V., s.r.o., od 21. septembra 2005 vyplýva, že od M. M., ani od nikoho iného, žiadne účtovné a daňové doklady spoločnosti V., s.r.o. neprevzal a za jeho pôsobenia ako konateľa spoločnosť nevyvíjala žiadne podnikateľské aktivity, nikoho nekontaktovala za účelom obchodovania a na otázku či vystavila spoločnosť V., s.r.o., pre spoločnosť L., s.r.o., faktúry za dodávku tovarov a služieb v roku 2005 uviedol, že pripúšťa, že podpisoval nejaké faktúry a je možné, že to bolo aj pre spoločnosť L., s.r.o., ale nerozumie tomu, ani si to už nepamätá. Doniesol mu to vždy kamarát. On to podpísal a odovzdal zasa jemu.

V tomto kontexte tvrdenie žalobcu, že obchodovanie so spoločnosťou V., s.r.o., dostatočne preukázala notárska zápisnica obsahujúca vyjadrenie svedka M. M.,

ktorý bol v rozhodnom období konateľom nielen tejto spoločnosti, ale aj spoločností M. S., s.r.o., a A. A., s.r.o., že vyššie uvedené spoločnosti obchodovali so spoločnosťou L., s.r.o., a zabezpečovali určité služby a dodávali určitý druh tovaru, aj podľa názoru odvolacieho súdu nepreukazuje, že daňové výdavky žalobca vynaložil v deklarovanej výške, nakoľko vyhlásenie svedka bolo neurčité a nezodpovedalo zisteným skutočnostiam.

Podobne vo vzťahoch s A. A., s.r.o., v roku 2005 žalobca nepredložil žiadne doklady, ktoré by preukazovali skutočnú výrobu, prípadne rozvoz reklamných brožúr, ani pri jednej z dodávateľských faktúr sa nenachádzala žiadna cenová ponuka, žalobca ani na opakovanú výzvu nepredložil dôkazy, ktoré by preukazovali, že táto obchodná spoločnosť dodala v roku 2005 pre žalobcu 25 000 kusov letákov, daňový subjekt nepredložil a žiadnym iným spôsobom nepreukázal skutočné dodanie a rozvoz týchto letákov spoločnosťou A. A., s.r.o., v roku 2005, naopak konateľ žalobcu v písomnom vyjadrení k výzve správcu dane uviedol, že letáky boli distribuované na pobočky internou poštou spoločnosti L., s.r.o., a týmto vlastne potvrdil, že spoločnosť A. A., s.r.o., nevykonala odplatný rozvoz letákov tak, ako to deklarovala na predmetnej faktúre.

Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný nevyočul svedkov M. L., Ing. B., a pána M., odvolací súd taktiež poukazuje na to, že tento dôkaz, vzhľadom na koncentračnú zásadu, ktorá sa v daňovom konaní uplatňuje, mal žalobca navrhnuť v lehote podľa § 15 ods. 10 zákona o správe daní. Napriek tomu sa odvolací súd s touto námietkou zaoberal a zistil, že síce žaloba tvrdil, že svedkovia mali potvrdiť vykonanie prác pri dodávke a montáži požiarnych dverí NAB počte 10 kusov v celkovej sume 1 188 500,- Sk bez DPH, ktorá sa mala vykonať v spoločnosti U. K., vstupný areál, ale okrem iných nezrovnalostí, ktoré vykonanie týchto prác spochybňujú je tu predovšetkým tá skutočnosť, že v spoločnosti USSK nebol v období, kedy sa mali tieto práce vykonať, evidovaný pohyb osôb od spoločnosti A. A., s.r.o., čo síce žalobca odôvodnil tým, že išlo o pracovníkov, ktorí vykonávali práce podľa pokynov L., s.r.o., avšak zo zápisnice o miestnom zisťovaní v spoločnosti USSK vyplýva, že pri preverovaní v rámci tejto spoločnosti bolo

zistené, že spoločnosti A. A., s.r.o., neboli vydané žiadne vstupy do areálu spoločnosti USSK v roku 2005 a Mgr. L. nepredložil k daňovej kontrole žiadny zoznam zamestnancov spoločnosti L., s.r.o., resp. iných osôb, ktoré mali v USSK vykonávať práce podľa pokynov žalobcu.

Vo vzťahu k spoločnosti M. – S., s.r.o., taktiež neboli predložené súpisy vykonaných prác a dodávok podpísané obidvomi stranami k všetkým dodávateľským faktúram, ktorými boli vyfakturované práce spoločnosťou M. – S., s.r.o., nebola predložená podrobná špecifikácia obsahujúca údaje kedy, kde a ktoré práce vykonala táto spoločnosť, nebolo preukázané skutočné vykonanie prác a dodávok vyfakturovaných spoločnosťou M. – S., s.r.o., v roku 2005 a pokiaľ ide o zhodné tvrdenie obidvoch zmluvných strán, že k realizácii diela za zmluvne dohodnutých podmienok došlo, o čom majú svedčiť preberacie protokoly, ku kontrole ani v odvolacom konaní neboli predložené žiadne preberacie protokoly. Navyše za spoločnosť M. – S., s.r.o., mal realizáciu diela opätovne potvrdiť iba p. M., vyššie uvedeným vyhlásením vo forme notárskej zápisnice. Taktiež z administratívneho spisu vyplýva, že porovnaním súpisov prác a materiálu, ktoré boli priložené k jednotlivým dodávateľským faktúram, s predmetom fakturácie uvedeným na odberateľských faktúrach priradených k týmto dodávateľským faktúram správca dane zistil, že tieto vzájomne nekorešponujú. Súpisy prác a materiálu, ktoré boli priložené pri dodávateľských faktúrach, neobsahovali položky, ktoré daňový subjekt uviedol v odberateľských faktúrach a odberateľské faktúry neobsahovali položky a množstvá uvádzané v súpisoch prác a materiálu, čo znamená, že predmet dodávateľských faktúr nie je zhodný s predmetom odberateľských faktúr.

Pokiaľ ide o obchodné vzťahy so spoločnosťou S., s.r.o., výpoveď svedka – jediného konateľa tejto spoločnosti p. Š. nepotvrdila argumentáciu žalobcu, že tento mal preberať peniaze za dovezený tovar, nakoľko z jeho výpovede okrem iného vyplýva, že sa nevie vôbec vyjadriť k činnosti spoločnosti S., s.r.o., vzhľadom na to, že len podpisoval niektoré doklady. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či spoločnosti L., s.r.o., boli dodané hasiace prístroje a poskytnuté marketingové služby v zmysle predmetných faktúr. Činnosť spoločnosti S., s.r.o., podľa jeho vyjadrení zabezpečovali H. a H. a predmetné príjmové pokladničné doklady nevystavil, boli mu predložené H. a H. k podpísaniu. Peniaze osobne neprezval ani nebol prítomný pri

ich odovzdávaní. Nevie kto ich prezval, Ing. M. M. nepozná a nepozná ani spoločnosť L., s.r.o., nikdy nespolupracoval pri zabezpečovaní a realizácii obchodných prípadov podľa týchto faktúr. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu v Žiline vyplýva, že H. ani H. nikdy neboli spoločníkmi, konateľmi, resp. prokuristami spol. S., s.r.o. Pokiaľ išlo o marketingové služby, ktoré mala spol. S., s.r.o., poskytnúť žalobcovi, z administratívneho spisu vyplýva, že súčasťou dodávateľskej faktúry neboli žiadne prílohy, ktoré by preukazovali skutočné vykonanie týchto služieb. Žalobca síce 6. októbra 2008 predložil správcovi dane cenové ponuky a cenníky a reklamné materiály, avšak predložené cenové ponuky a cenníky boli z rokov 2006 a 2008, neboli vypracované spoločnosťou S., s.r.o., ale išlo o vlastné cenové ponuky a materiály žalobcu a súčasne tie isté reklamné materiály daňový subjekt uviedol aj ako reklamné materiály, ktoré pre spoločnosť L., s.r.o., v roku 2005 mala zabezpečiť spoločnosť V., s.r.o.

Odvolací súd zdôrazňuje, že názor žalobcu, že je povinnosťou správcu dane dokázať, že daňový výdavok nebol vynaložený daňovníkom nie je správny a nemá oporu v zákone. Predovšetkým je povinnosťou daňového subjektu preukázať, že daňový výdavok bol vynaložený.

Pokiaľ v odvolaní namietal, že správca dane urobil niekoľko nadbytočných úkonov na zistenie skutkového stavu, odvolací súd poukazuje na to, že je na správcovi dane aké dôkazy v daňovom konaní vykonať. Pokiaľ z týchto, podľa žalobcu nadbytočných, úkonov vyplynuli skutočnosti, ktoré spochybnili vynaloženie daňových nákladov v deklarovanej výške, správca dane musel na tieto okolnosti prihliadnuť a bolo povinnosťou žalobcu predložiť dôkazy, ktoré by tieto pochybnosti vyvrátili.

Takýto dôkaz však žalobca v daňovom konaní nepredložil a nepredložil ho ani v konaní pred prvostupňovým súdom. Jeho tvrdenia uvádzané v odvolaní sú všeobecné a zhodné s tými, ktoré uviedol už v žalobe.

Pokiaľ poukazoval na to, že žalovaný zrušil dodatočné platobné výmery týkajúce sa DPH za rovnaké zdaňovacie obdobie, a preto mal rovnako postupovať aj v tomto prípade, nakoľko išlo o posúdenie rovnakých zdaniteľných obchodov, odvolací súd poukazuje na to, že predmetom tohto konania je posudzovanie správnosti uplatnenia daňových výdavkov, čo sú dve odlišné konania.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že v súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu.

Preto, ak krajský súd dospel k právnenému záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa s relevantnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný, a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 13. júla 2011

JUDr. Alena Poláčková PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová